

Ruth Chapter 1 רות

1 וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפֶט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

Technically, **השופטים** is a participle. With the article prefixed, it is functioning as substantival adjective, being equivalent to a noun: “the judges”, so congrats if you identified it as a noun! We will study adjectives, including substantival ones, in the next lesson. We won’t study verb participles until Lesson 22.

בארץ is the word mentioned in the instructions regarding the segholate noun with prepositional prefix and vowel changes. You weren’t expected to identify this one but kudos if you did!

לחם is the regular segholate word, which in this context is part of the town's name, “Beth-lehem”

2 וַשֵּׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וַשֵּׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וַשֵּׁם שְׁנֵי-בָנָיו מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִי-יָשָׁם:

3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתֵּשֶׂא רַחֵל הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:

4 וַיֵּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֶבְיוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֲרָפָה וַשֵּׁם הַשֵּׁנִית רות וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשְׂרֵי שָׁנִים:

5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן וַתֵּשֶׂא רַחֵל הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יִלְדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה:

Ruth Chapter 1 רות

6 וַתָּקָם הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתָּשָׁב מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשׂוּדָה מוֹאָב כִּי־פָקֵד יְהוָה אֶת־עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם:

7 וַתֵּצֵא מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כַלְתֶּיהָ עִמָּה וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה:

8 וַתֹּאמֶר נָעָמִי לְשְׁתֵּי כַלְתֶּיהָ לָכֶנָּה שֹׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעִמָּדִי:

This word literally means “the dead ones,” referring to Naomi’s late sons.

9 יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמַצָּאֲנָן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתֵּשֶׁק לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה:

10 וַתֹּאמְרֶנָּה־לָּהּ כִּי־אַתָּה נָשׁוּב לְעַמֶּךָ:

11 וַתֹּאמֶר נָעָמִי שֹׁבְנָה בָנֹתִי לָמָּה תֵּלְכֶנָּה עִמִּי הָעוֹד־לִי בָנִים בְּמַעַי וְהָיוּ לָכֶם לְאִנָּשִׁים:

Literally “to husbands” לְאִנָּשִׁים

12 שֹׁבְנָה בָנֹתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מְהִיּוֹת לְאִישׁ כִּי אֶמְרֹתִי יֵשׁ־לִי תְקוּהָה גַם הָיִיתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ וְגַם יִלְדֹתִי בָנִים:

This word, מְהִיּוֹת, disguises as a FP noun. It is an infinitive verb with an

irregular ending, which is not the FP ending despite appearances. It means

“from being/having.” We’ll cover this in Lesson 20.

Ruth Chapter 1 רות

13 הָלַכְוּ תְּשׁוּבָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הַלָּהָן תַּעֲגִנָּה לְבִלְתִּי הָיִיתָ
לְאִישׁ אֵל בְּנֹתִי כִּי־מֵר־לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי־יִצְאָה בִּי יָד־
יְהוָה:

הָיִיתָ is another infinitive verb with an irregular ending, it means “to be/to

have/having”. We’ll cover this in Lesson 20.

14 וּתְשׁוּבָה קוֹלָן וּתְבָכִינָה עוֹד וּתִנָּשֶׁק עֶרְפָּה לְחֻמּוֹתֶיהָ וְרוֹת
דָּבָקָה בָּהּ:

15 וּתֹאמַר הִנֵּה שָׁבָה יְבֻמָּתִי אֶל־עַמָּה וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי
אַחֲרֵי יְבֻמָּתִי:

16 וּתֹאמַר רות אֶל־תִּפְגַּעֵי־בִי לְעֲזוֹבִי לָשׁוּב מֵאַחֲרָיָהּ כִּי אֶל־
אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֵלָיו וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִּי אֵלָיו עִמָּךְ עַמִּי וְאֱלֹהֶיהָ
אֱלֹהֵי:

17 בְּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְנָשָׂם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִּי וְכֹה
יִסִּיף כִּי הַמָּוֶת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינָהּ:

18 וּתֵרָא כִּי־מִתְאַמָּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וּתְחַזֵּל לְדָבָר
אֵלֶיהָ:

19 וּתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית
לָחֶם וּתְהִי כָל־הָעִיר עָלֶיהֶן וּתֹאמְרָנָה הִזְאת נָעָמִי:

הָעִיר = “the” city

20 וּתֹאמַר אֵלֶיהֶן אֶל־תִּקְרָאנָה לִּי נָעָמִי קָרְאָנִי לִּי מָרָא כִּי־
הֵמָּר שָׁנִי לִּי מְאֹד:

Ruth Chapter 1 רות

21 אָנִי מִלֵּאָה הִלְכֹתִי וְרִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרָאנָה לִּי
נָעָמִי וַיְהִי הָעֵנָה בִּי וְשָׂדֵי הָרֵעַ לִּי:

22 וַתָּשָׁב נָעָמִי וְרוּת הַמּוֹאָבִיָּה כָּלְתָהּ עִמָּהּ הַנְּשֻׁבָה מִשְׂדֵּי
מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלִית קֹצִיר שְׂעִירִים: